

Nov korak v zgodovini Litostroja

Skrajšani delovni čas kot rezultat skoraj enoglasne odločitve kolektiva na referendum, ki je dooločal tudi posebne pogoje in obveznosti tako slehernega proizvajalca, kot tudi vseh služb in ki je začel veljati že s 1. majem za poizkusno obdobje treh mesecev, pomeni nov revolucionarni korak v zgodovini Litostroja. To je hkrati tudi dokaz velikih obveznosti, ki jih sprejema kolektiv pripravljen opraviti ne samo enake, temveč večje planske naloge, ki stoje pred njim v letošnjem letu v krajšem delovnem času. Ne samo glasovanje za krajši delovni čas, temveč glasovanje za pogoje, pod katerimi bomo dosegli večjo produktivnost dela in boljše rezultate je odraz velike družbeno-politične zavesti članov kolektiva, na kateri grade tudi naše družbenopolitične organizacije svoje zapanje. Tu je tudi vsa tista rezerva neslutnih sil, ki zagotavlja uspešno izpolnitev vseh nalog, ki stoje pred nami, da bo uresničen cilj, za katerega se bori proletariat v mnogih deželah že cela desetletja.

Politične organizacije so o pogojih za skrajšanje delovnega časa mnogo razpravljale. Tovarniški komite ZKS, kakor tudi aktiv članov ZK vodilnega kadra so obravnavali nekatere analize, ki so bile osnova za zaključek glede ukrepov. Zelo pomembne analize so bile izvršene glede produktivnosti dela, zasedenosti strojnih kapacitet, izkoriščenosti strojev in ljudi, potreb po novih strokovno-tehničnih kadrih in fluktuacije delovne sile. Posebno pomembni sta bili analizi o primerjanju naše produktivnosti z nekaterimi podobnimi podjetji zahodnonemške industrije in dvigu produktivnosti pod pogoji skrajšanega delovnega časa. Razprava na teh sestankih pa je pokazala, da z razpisom referenduma in samim skrajšanjem delovnega časa ter z večino glasov za prosto soboto še ni rešen problem izpolnjevanja vseh naših obveznosti. Zato morajo člani ZK voditi odločno akcijo za pripravo vseh potrebnih ukrepov, ki bodo zagotovili, da bomo večje rezultate dosegli ne samo z večjimi napori, ampak z izboljšano pripravo proizvodnje, večjo tehnološko disciplino, boljše terminiranjem, boljše kvaliteto in večjo specializacijo ter avtomatizacijo proizvodnje. Tako stoji pred osnovnimi organizacijami in člani ZK kakor tudi pred vsemi člani kolektiva še velike naloge.

Člani ZK tako na delovnih mestih, kakor tudi v vseh organih

upravljanja in samoupravljanja so dolžni uporno zahtevati ukrepe, ki bodo v korist celotnemu kolektivu pri izvajanju planskih nalog, in njihovo izvrševanje tudi dosledno kontrolirati. Upravni odbor je že obravnaval predlog ukrepov podjetja, vendar je to le del vsega, kar moramo napraviti v naših enotah in sektorjih. Osnovne organizacije morajo ob-

ravnati najbolj kritične probleme v okviru enote in sektorja, ki organizirajo hitrejši porast proizvodnih sil. Zadolžiti morajo člani ZK, da bodo pri svojem delu vzgled vsem ostalim članom kolektiva, kakor tudi, da bodo zaključke OO prenesli v razpravo na seje ODS in se borili za njihovo uresničenje. Isto vlogo morajo odigrati podružnice sindika-

tov in člani sindikata v samoupravnih organih in na delovnih mestih. Le na ta način nam bo uspelo s skupnimi močmi zagotoviti izpolnjevanje vseh tekočih nalog ter s tem zagotoviti upravičenost skrajšanega delovnega časa ne samo za 3 mesece, temveč tudi v bodoče.

Inž. Anton Kovič

Ukrepi uprave ob skrajšanem tedniku

Uprava podjetja Litostroj je po proučitvi in pripravi ukrepov, ki naj bi zagotovili:

- A) ČIMPREJŠNJO UVEDBO DELOVNEGA ČASA 42 UR V TEDNU IN
- B) NADALJNJO IZPOLNITEV SISTEMA DELITVE OSEBNIH DOHODKOV V SKLADU Z NAČELOM DELITVE PO DELU, KAKOR USTREZA USPEHOM DELA POSAMEZNIKA, DELOVNE ENOTE IN DELOVNE ORGANIZACIJE KOT CELOTE

in potem ko je analizirala:

- ORGANIZACIJO DELA,
- STORILNOST IN PRODUKTIVNOST DELA,
- DINAMIKO IZPOLNJEVANJA PLANA PROIZVODNJE IN REALIZACIJE,
- IZKORIŠČENOST KAPACITET IN RENTABILNOST POSLOVANJA,
- VKLJUČEVANJE KADROV IN NJIHOVO FLUKTUACIJO,
- DELITVENA RAZMERJA IN DRUGE EKONOMSKE POKAZATELJE V ZVEZI Z GOSPODARJENJEM S SREDSTVI, Z NOTRAJNIMI REZERVAMI IN S PREDVIDENIM RAZVOJEM TE DELOVNE ORGANIZACIJE,
- STANOVANJSKO VPRAŠANJE, PREVOZE IN SPLOH VSE SPREMLJEVALCE DOSEDANJEGA RAZVOJA, KI TERJAJO ODLOČILNEJŠE POSEGE ZA NJIHOVO IZBOLJŠANJE,

prišla do naslednjih pomembnejših ugotovitev:

Razvoj naše delovne organizacije, kot jo hočemo ustvariti v okviru letošnjega plana in jo nameravamo doseči po perspektivnem planu, kaže sicer nadaljnje naraščanje produktivnosti dela in rentabilnosti poslovanja, vendar so v dinamiki izpolnjevanja planskih nalog in v naši dejavnosti nasploh tudi pomanjkljivosti in nesorazmernosti. Te je v bistvu že poudaril delavski svet v sklepih z dne 5. 4. 1963 in nakazal smer za njihovo odstranitev.

V skladu s povečanimi nalogami moramo zaostriti delovno disciplino in povečati odgovornost vseh članov delovnega kolektiva;

- odpraviti moramo primere navidezne zaposlenosti in subjek-

tivnih vzrokov kot: neupravičeno zapuščanje delovnega mesta, reševanje osebnih zadev med delovnim časom sprehode po podjetju in obratih, obiske v pisarnah, zdravljenje kroničnih bolnikov je mogoče samo izven delovnega časa (med delovnim časom naj zdravnik opraviči za plačan izostanek z delovnega mesta samo z odobritvijo bolniškega dopusta, sicer je tak obisk pri zdravniku neplačan izostanek); vse sestanke in seje, ki niso v neposredni zvezi s proizvodnimi nalogami, je treba sklicevati in opravljati izven delovnega časa; dosledno mora biti zagotovljeno;

- izvajanje 15-minutnega odmora.

NAZAJ NI POTI

Delavski razred se je skozi svojo dolgo zgodovino vztrajno boril, da bi dosegel krajši delovni čas. Borba je bila težka; tekla je tudi kri. Marsikje v svetu se morajo delovni ljudje še danes boriti za to svojo osnovno pravico.

V naši domovini se nam ni treba boriti v tovarnah in na ulicah za te pravice. Vendar ne smemo misliti, da je dovolj, če zapišemo te stvari v ustavi oziroma zakonu. Pred nami, in povsod okrog nas so še vedno okoliščine in pomembni gospodarski pojavi, na katere moramo nenehno misliti in ukrepati proti njim, če hočemo zares uživati sadove prejšnje borbe in vseh dosedanjih žrtev.

Krajši delovni čas, ki smo ga v Litostroju uvedli 1. maja, je pomemben v družbeno-političnem in gospodarskem pogledu. To je priložnost, da se kot zavedni delovni ljudje lahko izkažemo pred vso jugoslovansko javnostjo.

Zavedati se moramo, da smo prva delovna skupnost v Jugoslaviji, ki hoče izvesti 42-urni delovni teden. Od našega poizkusa in od naših izkušenj bo v marsičem odvisno, kako se bodo odločile tudi druge delovne organizacije v socialistični Jugoslaviji, zlasti v socialistični Sloveniji. A tudi za mednarodni proletariat bo to pomemben preizkus sposobnosti delovnega človeka, da dokaže utemeljenost takih zahtev v svetu, kjer se morajo še boriti za osvoboditev dela.

Ob tem vprašanju ne bomo sicer dokazovali utemeljenosti socializma, delavskega samoupravljanja in podobno, vendar bomo nedvomno morali pokazati vsem, ki bodo spremljali naše delo in naše izkušnje, da je naš delovni človek v resnici sposoben izvesti tudi ta revolucionarni ukrep, ne da bi pri tem nastale kakršne koli proizvodne in širše družbeno ekonomske težave.

Ko smo na listku referenda obkrožili, da se s skrajšanim delovnim časom strinjamo in da bomo disciplinirano izvajali ukrepe samoupravnih organov in uprave podjetja, ki so potrebni, da se proizvodnja ne bo zmanjšala, lahko že v tem kratkem času analiziramo, kako se le-ti izvajajo.

Odločitev celotnega kolektiva ni korak, ki dopušča omahovanje, ni odločitev, ki je omejena samo na enkratni ukrep. Če bi tako došli referendum in njegove pogoje, bi bili na napačni poti in bi že

Nadaljevanje na 2. strani)

KOLEKTIV JE POZORNO SLEDIL RAZLAGI GLEDE SKRAJŠANJA DELOVNEGA ČASA V LITOSTROJU

Med dvema mlinskima kamnoma

TURBINE, KI SO JIH IZDELOVALI V STARI JUGOSLAVIJI IN ŠE PREJ, SO PRAVE PRITLIKAVKE V PRIMERJAVI Z DANAŠNJIMI GIGANTI — NIKJER NA SVETU SE NE DA IZDELOVATI TURBIN NA TEKOČEM TRAKU — ČIMVEČ MALOSERIJSKE PROIZVODNJE — VSEH IZDELKOV NE MOREMO PRODAMI DOMA — UŽIVAMO CARINSKO ZAŠČITO — NAŠI IZDELKI SO POD MEDNARODNO KONTROLO — PREPOČASNO RAZVIJANJE PROIZVODNJE — POTREBUJEMO ČIM VEČ INŽENIRJEV IN TEHNIKOV — OGOROMNE PERSPEKTIVE LJUDI, KI SO ZAPOSLENI V LITOSTROJU

V začetku aprila je imel glavni direktor Ivan Kogovšek predavanje v klubu mladih proizvajalcev. Zaradi aktualnosti in zanimivosti smo z magnetofonskega traku povzeli najpomembnejše misli in jih take tudi objavljamo.

Ne bi mogli govoriti o vplivu domačega in tujega tržišča, če ne bi hkrati s tem govorili tudi o sredstvih, s katerimi razpolagamo v Litostroju, o strojnih zmogljivostih, delovni sili itd. Če hočemo imeti jasno predstavbo o položaju, v katerem je danes Litostroj, moramo nekoliko pogledati v našo zgodovino.

Našo tovarno smo pričeli graditi v letu 1946. Zato je podjetje sorazmerno mlado, se pravi, da se je vse to, kar imamo danes, razvilo v tem kratkem času, pravzaprav iz nič. Imeli smo le manjše število kadrov, ki so se zbrali iz obrtnih delavnic in so prinesli

program individualnega značaja, ki nam zagotavlja podoben oz. enak položaj, kot ga imajo naši konkurenti doma ali v inozemstvu. Če pomislimo, da Litostroj ne more izdelovati turbin serijsko (saj jih tudi druge tovarne v svetu ne uspejo izdelovati na ta način), ne more po tem načelu vskladiti zmogljivosti svojih strojev in ljudi v velikoserijsko proizvodnjo. Zato se tudi podobna podjetja, kot je Litostroj, ukvarjajo z mislijo, kako najekonomičneje izrabiti sredstva, s katerimi razpolagajo, tako da iščejo podobne proizvodne programe, ki do največje možne mere izkoriščajo proste zmogljivosti strojnih delov.

Da bi pa izkoristili še drugo prednost, ki jo ima serijska proizvodnja, se je tudi Litostroj v svoji proizvodnji deloma presmeril na maloserijsko proizvodnjo (črpalke, vilicarje, avtožerjave,

de. Vemo, da je Jugoslavija majhna dežela in da so tudi naša sredstva in možnosti za investicije omejena. V državnem merilu ne moremo investirati, ne da bi se poprej pozanimali, koliko in kje bomo dobili sredstva. In ravno zato, ker je naša dežela sorazmerno majhna, Litostroj ne more prodati vseh svojih izdelkov, kot so n. pr. turbine, žerjavi, i. p. na jugoslovansko tržišče. Zato je nujno potrebno, da iščemo kupce izven meja naše dežele, kjer pa se srečujemo s firmami zahodnih držav, kjer je industrializacija močnejše razvita in kjer imajo posamezna podjetja stoletno tradicijo. Naši konkurenti nastopajo na tržišču z ugodnejšimi pogoji. Kapitalistične dežele n. pr. imajo možnost kreditirati posamezni objekt, medtem ko za nas opravlja to funkcijo banka. Mi pa smo tudi v takem primeru, ko naši konkurenti nudijo svojo opremo na kredit za 4 do 5 let, prisiljeni nastopati kot ponudniki. Toda, ko že ne moremo nuditi opremo na kredit, moramo vsaj skrbno paziti, da imamo vsaj enako kvaliteto in iste ali celo boljše dobavne roke in da je cena naših proizvodov na nivoju mednarodnih cen, se pravi na nivoju cen, ki so priznane na mednarodnem tržišču.

Tudi Litostroj, tako kot vsa jugoslovanska podjetja, uživa določeno carinsko zaščito v višini od 10 do 43%. Naj povem to z drugimi besedami: Katerokoli jugoslovansko podjetje, ki namerava uvoziti stroj, ki smo ga sposobni izdelati v Jugoslaviji, mora plačati za uvoženo opremo še do 40% carine. Približno enako razliko pa n. pr. prejme tudi Litostroj od države v primeru izvoza naše opreme, se pravi prejmemo izvozni faktor. Država pobira carino zato, da nam jo na drugi strani vrača v obliki regresov. Vendar moramo računati s tem; kolikor je izvoz večji od uvoza, toliko je priliv sredstev v družbeno blagajno skozi carino manjši, povečuje pa se obveznost regresiranja. Če bi vse izdelke strojne industrije pričeli izvažati, ne bi družba mogla prenesti, da bi vso industrijo regresirala s 30 do 40%, ker bi ji zmanjkalo sredstev. Zato moramo pričakovati, da bomo gospodarnost, proizvodnost in rentabilnost dvignili na nivo zahodnoevropske industrije oz. na nivo naših konkurentov, ki delajo iste objekte v krajšem času, z umneje izkoriščenim materialom in morda z bolj vsklajenim strojnim parkom. Tudi Italija, Francija, Nemčija in Amerika itd. imajo svoje izvozne in uvozne carine, ki so v različnih deželah na različnem nivoju. Evropski trg se n. pr. skuša med drugim združiti tudi zato, da bi države članice zmanjšale uvozne carine zato, da bi hitreje med njimi samimi prišlo do blagovne menjave, medtem ko pa so za nečlane tega skupnega trga postavili visoke uvozne carine. Če je torej Litostroj ob določeni carinski zaščiti uspel prodati 30 do 40% svoje proizvodnje na zunanja tržišča, je prav gotovo dosežen lep uspeh, saj so naši komercialisti morali na zunanjih tržiščih boriti z močno svetovno konkurenco.

Pri prodaji naših izdelkov vedno nastopajo trije najvažnejši dejavniki: **cena, rok dobave in kvaliteta**. Predvsem je važna kvaliteta, ker si nikakor ne moremo dovoliti, da bi naša oprema v okviru nekega večjega objekta odpovedala. Razen tega je naš objekt podvržen tudi mednarodnim kontrolnim organom kot so n. pr. Veritas, Loyd, ki jih kupci pooblaste, da s strokovnim osebjem prevzemajo kvaliteto blago. Če smo torej dosegli z organizacijo dela v podjetju kvaliteto, smo dosegli hkrati tudi pogoje, s katerimi lahko ponudimo na tržišče svoje blago in smo prepričani, da bomo nekaj od tega tudi prodali. Od vrednosti 10 milijard stavljenih ponudb skoraj gotovo

prodamo za 2,5 milijarde dinarjev. Če so izdelki kvalitetnejši, so pogodbe jasneje sestavljene, je več možnosti, da bomo izdelke prodali. Pri vsem tem pa zopet predstavlja važno vlogo za plama izdelkov renome proizvajalca.

Litostroj je še sorazmerno mlado podjetje, zato ni čudno, da vsi še ne vedo za njega. Zato je teže nastopati kot prodajalec. In če smo pri svojih dobavah kvalitetni in dobavljamo v roku, si kaj kmalu ustvarimo priznanje in ugled, ne nastopamo že več kot Litostroj, temveč kot Jugoslavija in če smo solidni v dobavah, se kaj kmalu razširi glas o dobrem proizvajalcu. Kolikor pa v dobavi ne uspemo, bodisi kvaliteto ali rokovo, kupec pri bodočem naročilu pomišlja, ali se bo odločil za Litostroj, ko pa ima vrsto drugih ponudnikov, solidnih v rokih in kvaliteti. Zato je vloga, ki jo Litostroj nosi s svojo proizvodnjo pri uveljavljanju na mednarodnem trgu, tudi vloga v smislu gospodarskega in političnega prodora; strogo se namreč vodi kontrola, kdaj in kako si bil soliden.

To so težave, s katerimi se borimo pri prodaji svojih proizvodov, ki kažejo, da pot na trg, do kupca, ni enostavna. Toda kljub temu prodaja Litostroj za 14 milijard in upamo, da bomo v naslednjem letu prodali vsaj za 15 milijard. Litostroj sicer uživa izredno dobro ime v jugoslovanski javnosti in uživa tudi priznanje glede kvalitete, (čeprav pa moramo na žalost priznati, da včasih v rokih nismo posebno solidni). Zato je Litostroj tudi nehoti favoriziran med jugoslovanskimi proizvajalci, s katerimi skupno nudimo določeno opremo za zunanja tržišča. Toda kljub določenemu ugledu, ki smo ga uspeli pridobiti, se moramo nenehno truditi, da se proizvodnja izpopolnjuje, da najdemo vedno nove tehnične rešitve, ki nas postavijo v ugodnejši položaj v pogledu tehnološke obdelave ali pa morda znižanju proizvodnih stroškov in s tem znižanju cene ali pa v pogledu skrajšanja dobavnega roka. Zato ne smemo biti zadovoljni z rezultati, ki jih imamo danes. Mi smo često v takem položaju, kot so n. pr. bile večje firme že pred desetimi leti. Zato v naših konstrukcijskih in projektivnih birojih nenehno razvijajo in izpopolnjujejo proizvodnjo, vendar vse prepočasno, ker nimamo na razpolago dovolj tehničnega kadra. Imamo premalo ljudi, ki bi lahko sledili tekočim nalogam in del svojega časa posvetili tudi napredku in razvoju posameznih proizvodov. Zato se Litostroj močno zavzema za to, da bi izobraževal čimvečje število delavcev, da bi čimveč delavcev doseglo diplome tehnikov in inženirjev, ker bi v višje izobraženim tehničnim kadrom in z vi-

sokokvalificiranimi delavci pri strojih dosegli vse tiste pogoje, ki so nam potrebni za zagotovitev trajne kvalitete.

Kot je za razvoj naše kvalitete in za uspešen plasma naših proizvodov na tržišče potrebno razvijati proizvodnjo, tako je potrebno po drugi strani širiti in usposabljanje inštitute in laboratorije, da bi s sodobnejšimi — novimi sredstvi hitreje in bolje ugotavljali kvaliteto proizvodov. Vzporedno s tem pa moramo vzgojiti in pridobiti sposobne strokovnjake za zunanja tržišča. Čim večje tržišče imamo, lažje bomo prodali več enakih strojev. Če je tržišče majhno, moramo širiti asortima proizvodov. Ker smo se obvezali, da bomo razširili proizvodnjo na 15, 20 in več milijard letno, se postavlja vprašanje, ali bomo proizvajali še več novih proizvodov v manjših količinah za majhno tržišče, ali bomo ostali na proizvodih, ki jih že imamo in povečali tržišče in si s tem omogočili prodajo večjih količin enakih proizvodov na mnogo večjem tržišču. Prizadevali si bomo izbrati najekonomičnejšo pot, zmanjšanje programa in širjenje tržišča, ker potrebujemo za širjenje trga le nekaj strokovnjakov — dobrih projektantov in komercialistov, ki bodo sposobni ponuditi in prodati stroje iz našega programa. Ta pot je cenejša od tiste, ko bi morali kupiti še vrsto strojev, da bi lahko obdelali še širše področje tehnoloških operacij. Taka politika je neekonomična. Mi imamo zato svoje strokovnjake — inženirje na zunanjih tržiščih, bodisi v okviru poslovnega združenja »Ingra« oz. ima Litostroj sam zastopnika v Afriki in Indiji. Najodgovornejše in sposobne tovariše pa bomo poslali na nova tržišča, kjer bodo skušali prodati in uveljaviti našo opremo. Sodelujemo pa tudi s podjetji, ki že imajo svoje predstavnike na zunanjih tržiščih v tem smislu, da kompletiramo programe. S čim širšo trgovsko mrežo skušamo ostati pri čim ožjem oz. določenem programu. S tem sem hotel poudariti, da mora biti tisti, ki odhaja na tržišče, strokovnjak in zastopati interese podjetja, mora biti politično razgledan, sposoben prodati in s tem omogočiti zaposlovanje naših ljudi in novih strojev.

Prav tako kot delo prodajnega oddelka pa je važno tudi delo nabavnega oddelka, ki mora kupiti čim ceneje, v rokih in pod določenimi tehničnimi prevzemnimi pogoji. Tako nam že to blago zagotavlja, da bomo naš izdelek kvaliteto in v roku izvršili.

Celotno podjetje in ljudje, ki so zaposleni pri nas, imajo ogromne perspektive tako v produkciji kot v komercialni, projektivni, konstrukcijski in drugod.

Generalni direktor Ivan Kogovšek med mladinci

s seboj določene izkušnje in tradicijo glede gradnje nekaterih objektov. Ti objekti, večinoma jaškaste turbine, ki so jih bili vajeni delati, in ki so zmogli največ 500 do 1000 KS, so v primerjavi z današnjimi giganti za Split, ki daje do 163.000 KS — prave pritlikavke. Če pogledamo to, lahko opazimo, kakšen napredek je doseglo podjetje v tem kratkem času.

Vendar se Litostroj ni mogel in se ne more pri svoji proizvodnji osredotočiti zgolj na turbinsko proizvodnjo. Svoj proizvodni program mora imeti vsklajen s strojnim parkom, kar pa je v naši industriji težko. Vskladitev strojnih zmogljivosti je namreč lažje doseči pri serijski proizvodnji, medtem ko jo je pri individualni skoraj nemogoče ustvariti niti pri nas niti kje drugje. Iskati moramo tak

ve in nekatere druge proizvode). Serijska proizvodnja se giblje v Litostroju okoli 20% celotne proizvodnje. Težimo k temu, da bi jo povečali, predvsem zaradi tega, da bi dosegli boljše in skladnejše izkoriščanje strojev. Zato si prizadevamo, da bi izdelovali čim večje serije črpalke, vilicarjev, Dieslovih motorjev in drugih strojev. Seveda se tudi n. pr. pri individualni proizvodnji, predvsem pri gradnji žerjavov, da standardizirati nekatere sestavne dele, s čimer se da določen del opreme izdelovati serijsko. Tako lahko serijsko izdelujemo razna tekalna in zobata kolesa oz. tipizirane reductorje, sklopke in druge podobne elemente.

Če govorimo o programu Litostroja v višini 14 milijard dinarjev, moramo to gledati s stališča, kako lahko prodamo vse proizvode

Nazaj ni poti

(Nadaljevanje s 1. strani)

vnaprej napovedali neuspeh. Teda bi bilo najbolje, da se tega sploh ne bi lotevali.

Treba je le, da se vsi zavzamemo za smotno delo, da se v celoti angažiramo, da poiščemo vse rezerve pri sebi in okrog sebe in uspehi ne morejo izostati. Ne dvomim v našo sposobnost, da ne bi izpeljali nalog, ki smo si jih postavili. V nas samih je dovolj zdravih silnic, s katerimi lahko opravljamo vse naloge, ki se pred nas postavljajo. Naš delovni človek dokazuje že sedaj na svojem mestu pri nas in povsod tam, kjer se udeležuje, da je voljan delati in da zna delati.

Obveznosti so sicer obsežne in za marsikoga težke, vendar nam izkušnje dokazujejo, da jih je možno izpolniti, če bomo vztrajni in dosledni. Zavedati se moramo, da je sicer možnost po treh mesecih preiti na star delovni čas, vendar pa praktično poti nazaj ni. Ko smo se odločili za krajši delovni čas, moramo dokazati svojo sposobnost, da to izpeljemo in ohranimo takšno pridobitev.

Sindikalna organizacija, ki je vsestransko podprla in dejansko omogočila skrajšanje delovnega časa, je sedaj tudi odgovorna, da bodo naloge v proizvodnji tudi izvršene.

Odbori sindikalnih podružnic so dolžni nadzorovati, kako se izvajajo ukrepi, ki so jih podvzeli samoupravni organi in uprava podjetja in apelirati na svoje članstvo, da jih brezpogojno izvaja.

Samo nekaj 100 delavcev, ki bodo disciplinirano delali, ne morejo nadomestiti primanjkljaja 15 odstotkov proizvodnje, ki jo bomo izgubili s tem ukrepom, če bomo delali kakor doslej. Pri tem je potrebno angažirati ves kolektiv, ker samo tako bo zagotovljen uspeh.

To naj bo sedaj ena glavnih nalog sindikalnih podružnic. Če bomo uspešno izpolnili to nalogo, smo s tem rešili vrsto problemov, s katerimi se srečujemo vsak dan.

Tudi vsi tisti, ki se s tem na referendumu niso strinjali 3,2% (s skrajšanim delovnim časom so se strinjali, vendar ne z obvezami, ki jih je potrebno narediti), so dolžni delati kot ostali, če ne, jih je na to potrebno prisilili ali v skrajnem primeru izločiti iz kolektiva. Podrediti se morajo večini, 96,8% članov kolektiva.

V imenu izvršnega odbora sindikata vabim vse člane sindikata, da podpro akcijo za veliko pridobitev delavcev, ki nam jo nudi naš socialistični sistem.

Vinko Kožuh

Vinko Kožuh: »Tovariši, skrajšani delovni čas zahteva, da bomo v 7 urah naredili za 8 ur.«

Kdo so naši kandidati in kakšne delovne načrte imajo

Razgovor z nekaterimi tovariši

Milan Vidmar: Pomembnejši problemi

Kandidat za gospodarski zbor Zvezne ljudske skupščine je predsednik centralnega delavskega sveta v Litostroju Milan Vidmar. Razen te dolžnosti je naš Milan še član plenuma in predsedstva Obč. sindikalnega sveta in predsednik komisije za gospodarska vprašanja in delavsko gibanje prav tam. Je še član predsedstva republiškega sveta industrije in rudarstva.

— Kako ste sprejeli novico, da ste kandidat za poslanca v Zvezni ljudski skupščini?

— Novico sem zvedel v tovarni. Bil sem izredno prijetno presenečen, saj nisem pričakoval, da me bodo predlagali kar v zveznem merilu.

— Kateremu problemu se boste kot zvezni ljudski poslanec najprej posvetili?

— Najprej se bom moral pravzaprav seznaniti z načinom in obsegom dela, ki me v gospodarskem zboru čaka. Ker že tretje leto delam kot predsednik centralnega delavskega sveta, predvidevam, da se bom tam srečal s podobnimi primeri, ki pa bodo seveda dosti obširnejši in pomembnejši. Delo na področju gospodarstva je povsod zelo zanimivo, predvsem pa zelo obširno.

— S katerim problemom se trenutno največ ukvarjate?

— Že dalj časa se intenzivno ukvarjam s problemi, ki nastajajo v zvezi s produktivnostjo dela, z ekonomičnostjo poslovanja in rentabilnostjo. Največja želja vseh organov upravljanja v naši tovarni je, da bi čim hitreje, čim boljše in čimkvalitetneje delali, kajti le s tem je mogoče ustvariti podlago za boljše osebne dohodke in s tem v zvezi višjo življenjsko raven. Mnogo problemov in težav imamo nedvomno še vedno s stanovanjskim vprašanjem.

— Povejte nam, saj ste dolgoletni Šiškar, kaj smatrate za največje izpremembe v Šiški po vojni?

— Po vojni je bila Šiška tam, kjer danes stoje velike moderne tovarne, le polje, danes pa je pravzaprav že pravo mesto.

Kadar ima Milan čas, prav rad keglja, ali se pogovori s tovarniškimi dvigalci uteži o njihovih problemih, saj je on razen ostalih dolžnosti tudi njihov predsednik. Zahvalili smo se mu za pogovor, saj se mu je že pošteno mudilo na sejo UO, ki ji je moral prisostvovati.

Janez Zemljarič: Zelo sem zaposlen

Tovariša Janeza Zemljariča smo obiskali na njegovem delovnem mestu, vendar je bil tako zaposlen, da se ni utegnil pogovarjati z nami. Dogovorili smo se, da ga obiščemo pozneje, kljub temu pa vas bomo seznanili z njim.

V 15. volilni enoti, ki obsega območje občin Ljubljana-Šiška, Ljubljana-Vič, Ljubljana-Center, Logatec in Vrhnika, je kandidat za organizacijsko politični zbor Zvezne ljudske skupščine SFRJ. Tovariš Zemljarič je rojen 1928 v kmečki družini, je član ZK od 1947, končal je pravno fakulteto, sedaj pa vrši dolžnost predsednika organizacijsko kadrovske komisije pri glavnem odboru SZDL Slovenije.

Tovariš Janez Zemljarič se je vključil v vrste NOB leta 1944. Po vojni je v letih 1946 in 1947 sodeloval v okrajnem komiteju SKOJ in bil član okrajnega odbora ljudske mladine Slovenije v Ljubljani. Nato je bil skoraj 10 let uslužbenec državnega sekre-

tariata za notranje zadeve LRS. Leta 1957 so ga premestili na okrajni komitej ZK Ljubljana, kjer je tri leta vršil dolžnost inštruktorja. Nato je bil dve leti sekretar okrajnega odbora SZDL, od leta 1962 dalje pa je na sedanjem delovnem mestu poleg dolžnosti, ki jo opravlja v službi, še član Izvršnega odbora Glavnega odbora SZDL Slovenije, predsednik Zveze za telesno kulturo Slovenije, član izvršnega odbora jugoslovanske Zveze organizacij za fizično kulturo in odbornik na ObLO Ljubljana-Center.

Anton Beravs: Dokaj dobro poznam gospodarstvo

Tovariš Anton Beravs, ki kandidira v gospodarski zbor SRS, je rojen leta 1927. Končal je delovodsko šolo, je član Zveze komunistov od leta 1949, trenutno pa je sekretar poslovne enote tovarne Iskra v obratu Pržanj. Razen tega je še član centralnega delavskega sveta Iskre, član komisije za delitev osebnih dohodkov in član občinskega komiteja ZKS.

— Ko sem izvedel, da so me predlagali v gospodarski zbor SRS, me je to zelo presenetilo, razveselilo in nekoliko zaskrbelo. K sreči sem končal delovodsko šolo in sem bil kot strojnik dalj časa v proizvodnji in tako gospodarstvo dokaj dobro poznam. Pred dvema letoma so mi predlagali, naj prevzamem mesto sekretarja in mi ni žal, saj sem se tudi tu iz dneva v dan seznanjal z aktualnimi in nadvse zanimivimi problemi.

— S katerim problemom se mislite v gospodarskem zboru najprej oglašiti?

— Tega vam ne morem povedati, kajti v gospodarskem zboru ne bom mogel gledati Iskre kot član delovnega kolektiva, temveč širše, v republiškem merilu. Najprej bom moral najti stik s člani kolektivov, ki jih bom zastopal, potem se bom pa pogovarjal naprej.

— S kakšnimi težavami se srečujete pri svojem delu v tovarni?

— Lani je bilo naše podjetje v velikih težavah, iz katerih se nam je letos le posrečilo izkoptati. Vključevanje nove delovne sile, tako nekvalificirane kot kvalificirane, je najaktualnejši problem, s katerim se čedalje bolj ukvarjam. Mnogo dela imam tudi s sodelovanjem pri izdelavi analize, ki jo delam kot član občinskega sindikalnega sveta in s katero skušamo ugotoviti stanje sindikalnih organizacij v podjetjih. Ker sem še član komisije za izdelavo statuta podjetja Iskra, mi tudi to delo vzame mnogo časa. Poleg tega moram sodelovati z vsemi političnimi organizacijami v tovarni. Priznam, da mi je delo z mladino najljubše.

Kadar ima Anton Beravs čas, se pogovarja s svojo 9-letno hčerjo ali pa se preobleče v ribiča, vzame ribiško palico ter se odpele na barje ali k Zbiljskemu jezeru, kjer lovi ribe. Zaželeli smo mu uspešno delo v gospodarski zbornici in v podjetju, ob vodi pa dober prijem.

Alojzija Smolič: Čakajo me pomembne naloge

V 38. volilni enoti, v kateri so skupine delovnih ljudi v državnih organih, družbenih organizacijah in drugod, na področju občine Šiška (Sklad za zidanje hiš, ObLO Šiška, postaja LM Šiška, Šentvid in Medvode ter V. P. Šentvid 70), je kandidat za organizacijsko politični zbor socialistične republike Slovenije 36-letna materialna knjigovodkinja

tekstilne tovarne Medvode Alojzija Smolič. Tovarišica Smoličeva je v družbeno-političnem delu zelo izkušena, saj je sodelovala že v NOB, zlasti mnogo pa vsa leta po vojni, saj je bila nekaj let sekretar Okrajnega komiteja ljudske mladine Slovenije, sodelovala pa je tudi kot predsednik UO v podjetju.

— Novica, da sem predlagana v organizacijsko-politični zbor SRS, me je izredno razveselila in prijetno presenetila. Ko pa sem pričela razmišljati o svojem bodočem delu v tem zboru, me je to začelo tudi skrbeti, češ ali bom to tako pomembno in tako obširno delo zmogla. Zdaj si niti predstavljati ne morem, kakšne in kako pomembne naloge me čakajo. Za moje bodoče delo je dobro, da sem bila do pred kratkim predsednica UO in sem se tam že prej pri družbeno-političnem delu, ki sem ga opravljala, seznanila z organizacijsko-političnimi problemi in nalogami, ki pri takem in podobnem delu čakajo vsakega.

— Kakšne težave imate pri svojem delu v tovarni in s čim ima največ težav vaša tovarna?

— Pri poklicnem delu nimam večjih težav, saj je to več ali manj administrativno delo. Dosti večje so težave, ki jih ima naše podjetje prav zdaj z rekonstrukcijo. Težave so predvsem pri nabavi deviz, ki jih potrebujemo, saj moramo mnogo opreme uvoziti iz Italije. Upamo pa, da bomo tudi ta problem v doglednem času zadovoljivo rešili.

Ko se ob dveh tovarišica Smoličeva vrne iz tovarne, jo doma čaka drugi delovni dan, saj jo njeni hčerkici in mož gotovo zelo zaposle.

Upajmo, da bodo imeli v tovarni mnogo razumevanja pri njenem delu v organizacijsko političnem zboru.

Inž. Albin Pitamic: Nadaljeval bom dosedanje delo

V dvanajsti volilni enoti delovnih organizacij v Šiški, ki obsega 37., 38., in 39., zbor proizvajalcev v podjetjih Tiki, Unitas in Monter kandidira v občinski zbor delovnih skupnosti v občinski skupščini 36-letni inž. metalurgije Albin Pitamic, zaposlen v podjetju Unitas kot šef metalurških obratov.

— Tovariš inženir, kako ste sprejeli novico, da so vas kandidirali za poslanca v občinski zbor?

— Ker sem odbornik dosedanjega občinskega zbora proizvajalcev in sem že vnaprej vedel, da me bodo kandidirali, me ta novica ni kdovekaj presenetila. Trenutna situacija je taka, da je pač treba mnogo delati v javnih službah. Moje delo v občinskem zboru delovnih skupnosti bo le nadaljevanje dosedanjega dela v zboru proizvajalcev.

— Za kateri problem smatrate, da je najbolj potreben rešitve in o katerem boste najprej spregovorili v zboru delovnih skupnosti?

— Gotovo je ena prvih in največjih nalog vsakega občinskega ljudskega odbora, zagotoviti čim večjo in čim hitrejšo rast proizvodnje na svojem območju. Občina ima od tega mnogo koristi, saj so njeni dohodki mnogo večji, če je proizvodnost višja in lahko potem ljudski odbor več investira v komunalne dejavnosti, v šolstvo itd.

— S katerim problemom se trenutno kot šef metalurških obratov v Unitasu največ ukvarjate?

— Šef metalurških obratov sem že 8 let. Naše podjetje ima mnogo, mnogo problemov. Trenutno se

največ ukvarjam z organizacijo proizvodnje, ki jo je nujno treba povečati in razširiti. Veliki problemi nastajajo predvsem pri tem, kako organizirati prehod iz obrtniškega v polindustrijski način dela. Kot član nadzornega odbora ObSS imam mnogo dela tudi z delom v sindikatih. V podjetju pa sem se pred časom mnogo ukvarjal s problemom nagrajevanja dela, ki se mora razvijati vzporedno s spreminjanjem proizvodnje. Vzporedno s proizvodnjo naj rastejo tudi osebni dohodki in s tem življenjski standard naših delovnih ljudi.

Kljub temu da ima inž. Pitamic številne dolžnosti in je njegovo delovno mesto v službi zelo zahtevno, je še zelo vnet študent elektrotehnike. Pravi pa, da se bo moral nekaterim funkcijam odreči in se posvetiti vzgoji svoje 11-letne hčere in 5-letnega sina.

Zora Ogrizek: Sodelovanje v vseh smereh

V 13. volilni enoti z nosilci zbora Narodne banke, tiskarne Narodne banke in Stanovanjske skupnosti Milan Majcen, so volivci predlagali kandidatko Zoro Ogrizek, ki bo čez nekaj dni kandidirala za občinski zbor delovnih skupnosti občine Ljubljana-Šiška. Tovarišica Ogrizkova je zelo znana po svojem družbenem delu, saj se je vključila v vrste NOB že leta 1942, dve leti kasneje pa je bila sprejeta v ZK.

— Novico, da sem na bližajočih se volitvah kandidatka, sem sprejela z velikim zanimanjem. Novica me je razveselila in je zame

zelo pozitivna. Kot član zbora delovnih skupnosti bom lahko zelo razvila sodelovanje z organi občinskega ljudskega odbora, saj bom praktično poznala obe plati zvona, kar bo izredno koristilo mojemu delu v podjetju in delu v občinskem zboru.

— S katerim problemom se boste na občini najprej spoprijeli?

— Zdi se mi, da je problemov, ki vpijejo po rešitvi, mnogo. To so nerešeni problemi v zvezi s samoupravljanjem v bankah, problemi, ki jih imajo stanovanjske skupnosti, problemi gospodarstva itd. Največja težava s katero se srečujem v podjetju, je gotovo prilagajanje množici večkrat se menjajočih predpisov. Bančno službo si predstavljam v idealni obliki kot pomoč gospodarskim organizacijam. Morali bi biti pravzaprav nekakšni svetovalci v gospodarstvu. To doseči pa je seveda zaenkrat še dokaj težko, če ne celo nemogoče, vendar upam, da bo v bližnji prihodnosti do tega moralo priti.

— Odkrijte svojim volivcem košček vašega privatnega življenja.

— Sem poročena in imam 15 let starega sina, ki se mu moram iz dneva v dan vse bolj posvečati. Ker pri nas servisi za pomoč zaposlenim gospodinjam in materam še precej slabo delujejo in ker tudi obrati družbene prehrane, ki so na tej stopnji razvoja, ki smo jo dosegli, neobhodno potrebni, ne delujejo tako kot bi morali, mi delo doma vzame mnogo časa. Ki bi ga lahko koristneje uporabila drugje. Poleg tega imam dolgoletno navado, da moram vsak dan vsaj eno uro brati.

Nezadovoljiv obisk zanimivega predavanja

V začetku aprila je glavni direktor Ivan Kogovšek predaval članom KMP o litostrojski proizvodnji v luči domačega in mednarodnega položaja, ki se ga je udeležilo približno 50 mladincev. Povprašali smo predsednika KMP, zakaj je bila udeležba tako slaba, saj ni bilo na predavanje ravno tistih, katere smo pričakovali in zaradi katerih smo predavanja tudi organizirali — to so mladi proizvajalci. Predsednik KMP je odgovoril: »Propagandno akcijo smo odlično organizirali po vsem podjetju, videti pa je, da fantje premalo spremljajo današnji boj za večjo proizvodnjo in višjo produktivnost.«

»Ste iskali vzroke za to?«
»Danes mladi preveč zahtevajo od skupnosti, a premalo mislijo, kaj bi ji nudili. Z delom in sprem-

ljanjem proizvodnje bomo imeli tudi mi več koristi.«

»Kaj menite o kadrih KMP?«

»Spominjam se, da smo včasih iz leta v leto pošiljali mladince na seminarje za vodstva KMP-nega. Kaj je temu vzrok? Nekateri so pri vojaki, drugi so odšli. Danes pa zanje ne dobimo nobenih podatkov, poročili so se itd. Ostali so nam nekateri dolgoletni člani, ki s svojimi izkušnjami pomagajo.«

Posvetovanje predstavnikov mladinskega aktiva z vodstvom KMP in TK ZM Litostroja je pokazalo, da je premalo mladincev vključenih v KMP. Žal moramo zapisati, da KMP že leta in leta le životari in vedno začenja znova.

Problem kluba mladih proizvajalcev se vedno začenja pri kadrih in materialnih sredstvih. Ne glede na dosedanje uspehe in neuspehe je to znamenje, da mladinska vodstva niso znala najti dovolj primernih oblik, s katerimi bi pritegnila mladino in tako končno ovrgla mnenje, da mladina ni zainteresirana za delo KMP. Če ocenjujemo program dela KMP, vidimo, da se bo mladina lahko vključila v delo kluba tudi po interesnih skupinah, KMP pa bo združeval vse skupine in njihovo delo.

Anketa, ki jo je razpisalo vodstvo KMP, je pokazala številna zanimanja za delo v posameznih skupinah. KMP bo skušal v bodoče mladino seznaniti z vsemi znanstvenimi in tehničnimi dosežki, ki so važni za našo proizvodnjo.

**Časopis Litostroj je tvoj,
zato redno dopisuj vanj
o vseh zanimivostih iz
svojega obrata
ali pisarne.**

ČETRTI MLADINSKI PETEROBOJ

Organizacija četrtega mladinskega peteroboja je letos pripadla ZM Litostroja. Organizacijski odbor je poslal Zelezarni Ravne, Štoram, Jesenicam in Iskri Kranj pozpozicije tekmovanja, ki bodo dokončno sprejete, ko bomo dobili njihove odgovore. Tekmovanje bi bilo 13. in 14. julija 1963 na igriščih društva za telesno kulturo Litostroj in v športnem parku inž. Stanka Bloudka.

Uspehi, ki so jih dosegli naši mladinci na dosedanjih tekmovanjih, niso bili najboljši, saj vemo, da so bili Jeseničani dvakrat zmagovalci — doma in v Kranju, a Ravenčani kot prireditelji doma. Upamo, da bomo v letošnjem letu kot prireditelji četrtega mladinskega peteroboja upravičili organizacijo in zasedli solidno mesto pri vrhu. Tekmovanja bodo v štirih panogah; namiznem tenisu, odbojki, šahu in streljanju.

DJERDAP HE-VELIKANKA

DJERDAP, NAJVEČJA IN NAJLEPŠA SOTESKA V EVROPI. TU POSTANE MIRNA »MODRA DONAVA« DIVJA IN UPORNA, PENI SE IN KIPI; MUDI SE JI PREBITI SKOZI KARPATE. POLNA JE PODVODNIH ČERI IN ZAHRTNIH VRTINCEV

Djerdap leži na jugoslovansko-romunski meji. S svojo divjo lepoto privablja množice turistov. Podivjane vode Donave pa napravijo prav tu ozko grlo za vso podonavsko plovbo. Promet skozi Djerdap je mogoč samo podnevi in še to le pod izkušeno roko posebnih djerdapskih krmarjev. Številne signalne naprave opozarjajo na mnoga nevarna mesta. Plovba skozi Djerdap je zelo zamudna in tu in tam le enosmerna. Promet poteka le v skupinah po osem ladij, ki potujejo skozi Djerdap celih 105 ur! Polna podvodnih sten, brzic, v najožjem delu široka le kakih 100 metrov — takšna je Donava Djerdapa Takšna je! Kmalu pa bomo lahko dejali: »Takšna je bila.«

DRZEN NAČRT

Zavezili bomo Donavo, umirili njen pobesneli tok in jo izkoristili. Na Donavi, v Djerdapu bomo zgradili hidrocentrale.

Že več kakor 45 let so taka in podobna razmišljanja sen vseh balkanskih inženirjev. Pred vojno in tudi po njej so bile to le tehnične razprave ambicioznih strokovnjakov. Kljub temu so naši in romunski strokovnjaki kmalu po vojni navezali prve stike, začeli sestavljati prve skice, prve dogovore, prve okvirne predračune. Djerdap jih je iz dneva v dan bolj zanimal.

LETO 1956

Predsednik državnega sveta Romunije Georgij Dej in naš predsednik Josip Broz-Tito sta se dogovorila, da se ustanovi mešana jugoslovansko-romunska »Komisija za Djerdap«, katere naloga je izdelati tehnično-ekonomski memorandum, iz katerega se bodo razvidele možnosti in perspektive, ki bi jih prinesla preureditev djerdapske soteske.

LETO 1960

Prvi uradni jugoslovansko-romunski razgovori o Djerdapu. Memorandum o Djerdapu je sprejet in potrjen. Djerdapova usoda je določena.

DVE HIDROELEKTRARNI — 24 AGREGATOV

Po načrtih, ki bodo dokončno izdelani letos jeseni, bodo Donavo pregradili pri vasi Sip. Pregrada gigantske hidroelektrarne bo visoka 50 metrov, dolga pa 1.200 metrov. Po vrhu pregrade bo speljana železniška proga in avtomobilska cesta. Akumulacijsko jezero za pregrado s 35 milijardami m³ vode bo preplavilo ogromen kompleks zemljišč s celimi vasi, v dolžini 120 km. 25.000 ljudi se bo preselilo v nove domove. Za izdelavo pregrade bodo porabili dve in pol milijarde m³ armiranega betona. 5.000 jugoslovanskih in romunskih delavcev bo gradilo ob Donavi. Na vsaki strani pregrade bodo postavili dve elektrarni, katerih vsaka bo imela šest agregatov. Premer motorjev vsake turbine bo 10 metrov, ki bo imela 300.000 konjskih moči.

STO SEDEM MILIJARD KILOVATNIH UR LETNO

Letna proizvodnja naše največje hidroelektrarne bo nad 107 milijard kilovatnih ur letno. Naj vam povem nekaj števil za primerjavo. Leta 1962 so vse jugoslovanske hidroelektrarne in termoelektrarne proizvedle 9 milijard 900 milijonov kW. Djerdapska elektrarna bo 10-krat večja od ogromne jablaniške in 50-krat večja od hidrocentrale Zvornik; saj je malo takih gigantov na svetu. Večje so

Piši v časopis Litostroj o vsem tistem, kar misliš, da bi bilo pomembno objaviti.

le Kujbiševska hidrocentrala na Volgi, hidrocentrala na reki Colorado, na Jeniseju v Sibiriji in asuanska hidrocentrala v Egiptu, ki pa jo še grade.

GRADBENI STROŠKI 400 MILIJONOV DOLARJEV

Izgradnjo hidroelektrarne bodo finansirali po posebnem dogovoru tako Romuni kot Jugoslavlani, stroške regulacije plovbe po Donavi pa bodo nosile vse obdonske države. Pregrada in jez bosta veljala približno 300 milijonov dolarjev; regulacijska dela pa ostalih 100 milijonov. Načrte izdelujejo v našem renomiranem projektnem podjetju »Energoprojekt« in v romunskih projektnih birojih organizacije ISPE. Pri nas smo že ustanovili posebno »Podjetje za izgradnjo hidroelektrarne Djerdap«, ki bo v imenu naše države nastopalo kot izvajalec in kot investitor. Samo raziskovalna dela na samih terenih v soteski so nas že do sedaj precej veljala.

KAKO BO S PLOVBO PO DONAVI

Jez pri Djerdapu plovbe po Donavi ne bo ovrval. Nasprotno, celo koristil ji bo. Plovba bo postala manj nevarna. Skozi Djerdap bodo lahko plule ladje s pet tisoč tonami nosilnosti, kakršne zdaj ne morejo. Veliko uslugo bo naredil jez beograjski rečni luki, kjer se bo gladina vode dvignila za cel meter. Danes je zmožljivost prevoza skozi Djerdap okrog 10 milijard ton blaga letno, po regulaciji pa se bo zmožljivost povečala na 40 milijard ton letno.

Po Donavi navzdol bo priplula ladja. Ustavila se bo pred velikim in zavila v enega izmed 300 metrov dolgih bazenov, ki bosta ob strani jez in ju bo ločila od pregrade močna armiranobetonska stena. Voda v bazenih bo odtekala po posebnih prekopih, gladina se bo lahko zvišala ali znižala za 18 do 32 metrov, in ladja bo odplula pod velikim jezum naprej. Plovba bo hitrejša, odvijala pa se bo lahko ponoči in podnevi. Vsaka ladja bo pri jez izgubila največ pol ure. Enak postopek bo za ladje, ki bodo plule proti Beogradu, le da bodo takrat gladino vode dvigali.

KONEC DEL — LETA 1970

Leta 1970 se bodo zavrtele ogromne Peltonove turbine gigantske hidroelektrarne v Djerdapu. Nad 70% celotne opreme bodo prispevala naša najbolj renomirana podjetja strojne in elektrotehnične opreme. Tudi nam Litostrojčanom se odpirajo tu velike možnosti, da spet dokažemo vsemu svetu visoko kvaliteto naših turbin, da se velikim agregatom po vsem svetu, ki nosijo naš znak, pridruži še en največji. Ponosni bomo na to, če bomo sodelovali pri gradnji tega objekta.

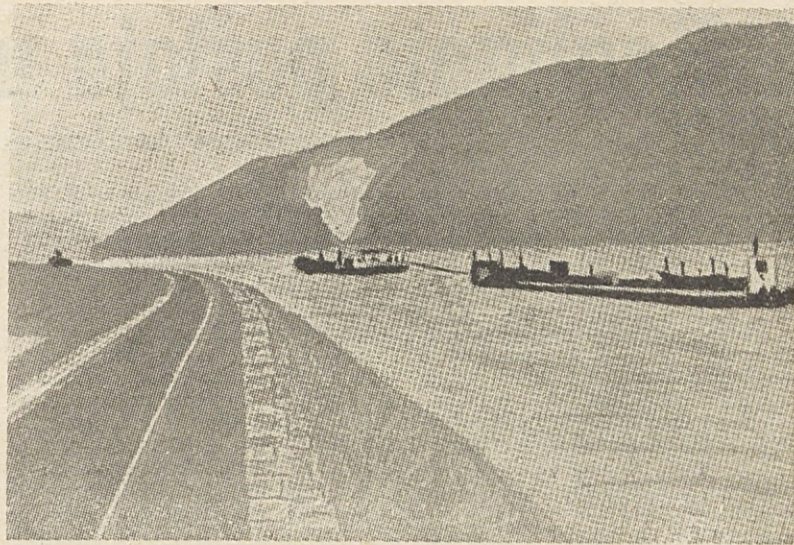
Milijarde kilovatnih ur bodo neprecenljivo bogastvo za našo industrijo.

Plovba po Donavi bo postala hitra, udobna in bo lahko zavzela večji obseg.

Podivjane vode Donave v Djerdapu se bodo umirile. Umirila jih

bo moč človeških rok in človeškega uma. Naš socialistični človek pa bo slavil še eno veliko delovno zmago, ki bo imela izredno velik pomen v nadaljnjem razvoju socializma, zmago, ki bo vsemu svetu dokazala našo moč in naše velike sposobnosti.

Evgen Jurič

Djerdap

VESTI IZ STROJNE TOVARNE V TRBOVLJAH

Hitrejša prilagajanje tržišču

Zadnji občni zbor sindikalne podružnice v Strojni tovarni v Trbovljah je opozoril na vrsto gospodarskih in proizvodnih problemov, s katerimi se srečujemo v sami tovarni ali na tržiščih doma in v svetu. Predvsem so poudarili potrebo po večji produktivnosti, skrajšanju dobavnih rokov in hitrejšem prilagajanju tržišču

Nedvomno je, da so v Strojni tovarni napravili določen korak naprej. O tem pričajo že nekateri podatki. Tako je celotni dohodek na enega zaposlenega v tovarni znašal leta 1956 — 2.720.000 din,

lani pa že 4.282.000 din po fakturirani realizaciji ali 3.880.000 din po vplačani realizaciji. Porastel je tudi narodni dohodek, produktivnost in osebni dohodki. Predvsem v začetku letošnjega le-

Ogled pivovarne Union

Dne 19. aprila smo si mladinci EEDT ogledali pivovarno Union. Zbrali smo se pred samskim domom, nato pa pod vodstvom članov sekretariata odšli proti Unionu. Kmalu smo se pozdravili s tamkajšnjimi predstavniki mla-

dinske organizacije. Po krajšem prijaznem pomenku je prišel voditelj in nas popeljal skozi vse proizvodne obrate pivovarne. Ogledali smo si ves proizvodni proces izdelave piva. Voditelj nas je po končanem ogledu — razen tistih, v katere vstop iz higienskih razlogov ni dovoljen — popeljal v majhen kabinet poleg polnilnice, kjer so nam postregli s še svežim pivom.

Mladinci DT enote si želimo, da bi nam sekretariat organiziral še več podobnih ekskurzij.

Janez Kavčič

NAČRTI MLADINSKIH ORGANIZACIJ

Zadnji sestanek mladincev livarne jeklene litine je bil skoraj v celoti posvečen notranji rasti organizacije. Obravnavali so vrsto vprašanj, ki so bila posredno vezana z vlogo in nalogami mladinskega aktiva. V zadnjem času se je njegova vloga povečala zlasti pri razvijanju sistema samoupravljanja in notranjih delitev osebnih dohodkov. Vendar je pri formiranju stališča posvečeno večsah premalo pozornosti. Zato prihaja ob njihovi uresničitvi večkrat do težav. Sprejeta stališča si težko utirajo pot tudi zaradi slabe organizacije dela ne samo v našem mladinskem aktivu, temveč tudi v ostalih mladinskih aktivih Zvez mladine Litostroja.

Za učinkovitejša delo mladinskega aktiva bo treba v prihodnje nadaljevati s sistematičnim izobraževanjem mladega kadra, le tako lahko pričakujemo tudi boljše in učinkovitejša delo. To bomo dosegli še z večjim sodelovanjem mladine z vsemi družbeno-političnimi organizacijami in vodstvi obratov.

Delegacija »Otečestvenega fronta« Bolgarije je na svoji poti po Jugoslaviji obiskala tudi Litostroj. Z velikim zanimanjem so si gostje ogledali tovarno in postavljali številna vprašanja v zvezi z našo družbeno-politično ureditvijo in delavskim samoupravljanjem

ta pa so nastale težave. Na tržišču so se pojavili tudi ostali proizvajalci rudarske opreme. Mnogi konkurenti so tudi od 15 do 30% cenejši od Strojne tovarne. Zaradi tega je bila nujna preusmeritev tovarne tudi na izdelavo izdelkov ter metalurgije in v končni fazi tudi na izdelovanje transportnih naprav za te industrijske panoge. Odstopanja od prvotnih proizvodnih panog so vplivala na izvrševanje planskih nalog, kot tudi na formiranje osebnih dohodkov, ki so bili večji predvsem ob koncu tromesečja. V podjetju so izvršili nedavno tega tudi reorganizacijo. Potrebno pa bo, da se ta izvrši do kraja.

Stimulativno nagrajevanje, ki je doslej vplivalo na vse neposredne proizvajalce, bo potrebno izvršiti tudi na tistih delovnih mestih, ki so bila doslej »režijska«, prav tako pa strokovnjakov v razvojnem oddelku.

Lani si je sindikalna podružnica prizadevala tudi, da bi čim več članov delovnega kolektiva prijetno preživelo oddih v Crikvenici. Tako je letovalo na morju skupno 668 članov delovnega kolektiva in njihovih svojcev. Delavna je bila tudi komisija za šport.

Snov, ki ne sodi na proizvodno konferenco

Na proizvodni konferenci mladincev livarne sive litine so razpravljali o problemih upravljanja, o produktivnosti dela, proizvodnih nalogah, o odnosih v obratih in o delu mladinskega aktiva. Iz tega je razvidno, da so na proizvodni konferenci načeli tista vprašanja, ki jih je organizacija Zveze mladine običajno puščala ob strani. Na dnevni red proizvodne konference so postavili tudi vprašanja o delu mladinskega aktiva, kar pa ne sodi na tak sestanek.

Razen mladinskih proizvodnih konferenc bodo sindikalne podružnice organizirale vsake 3 mesece proizvodne konference obratov, na katerih bodo reševali re-

alizacijo proizvodnega in finančnega plana v preteklih mesecih. Čutiti je močno prizadevanje mladinskih aktivov, da bi proizvodne konference čim uspešneje delovale in pritegnile čimveč mladine k aktivnemu sodelovanju.

MLADI VOLIVCI SO ZBOROVALI

Zadnje dni aprila se je v okviru predvolilnih priprav zbralo v delavski restavraciji nad sto mladih volivcev Litostroja, ki bodo v kratkem prvič v življenju stopili pred volilno skrinjico.

Zborovanje je odprl predsednik tovarniškega komiteja Zveze mladine Litostroja, ki je uvodoma govoril o pomenu in vlogi mladinske organizacije v predvolilnem obdobju za čim aktivnejše sodelovanje mladine v našem družbenem dogajanju.

Razgovor sta z mladimi volivci vodila sekretar tovarniškega komiteja ZK inž. Anton Kovič in glavni direktor Ivan Kogovšek. Inž. Kovič je seznanil mladince s sistemom volitev in nalogo mladih občanov — proizvajalcev pri volitvah. Spregovoril je tudi o značilnostih nove ustave in volilnega zakona. Okvirno je tudi prikazal nekatere značilnosti družbenega načrta naše občine.

O proizvodnji in proizvodnih nalogah je mlade volivce seznanil glavni direktor Ivan Kogovšek. Med ostalim je poudaril vlogo mladih kadrov v podjetju in zlasti v samoupravnih organih.

Sprehodi po Varšavi

Ko vlak obstane na odprti progi, v delovne obleke oblečeni in z revolverji oboroženi stražarji zaklenejo celotno kompozicijo in prično pregledovati vsak vagon posebej z zunanje strani. Plazijo se pod vagon, mednje in hodijo po njihovih strelah. Čas pregleda je odvisen od dolžine vlaka in od razpoložnja organov, ki pregledujejo.

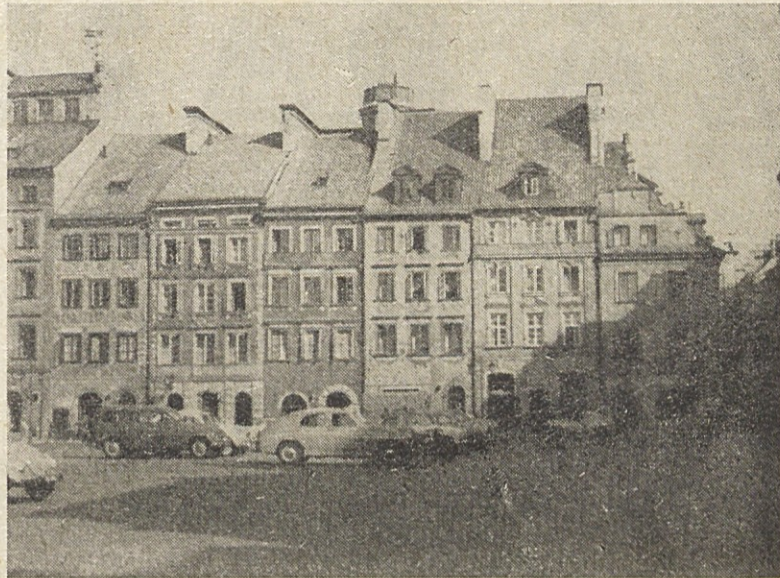
Ko v zaklenjenem vagonu opazuješ vse to početje, se nehoti človeku vsili misel, zakaj vse to, ko za oboroženimi stražarji vidiš velike napisne panoje, na katerih pozdravljajo potnike, jim želijo dobrodošlico in jih vabijo na ogled raznih turističnih znamenitosti. Po več kot enournem postanku se vlak počasi premakne in zapelje v prvo češko obmejno postajo Bveclav, seveda še vedno v spremstvu oboroženih stražarjev, ki stojijo na stopnicah na obeh straneh vlaka. Sele na postaji vstopijo obmejni in carinski organi, ki pa so zelo vljudni in korektni, le pri pregledu tuje valute so precej, skoraj preveč natančni, kljub tranzitnemu vizumu.

ljenje v Jugoslaviji in iz prvih razgovorov lahko dobiš tudi ti splošen vtis o življenju na Poljskem, ki se ni tako urejeno, kot bi človek pričakoval.

Plače se gibljejo približno v razponu 1:4, to je od 800 do 3.500 zlotov, povprečje pa je približno 1.600 zlotov ali približno 8 zlotov na uro. Delovni čas je ponekod še 9 ur dnevno. Razmerje med poljskim zlotom in ameriškim dolarjem je 1:24, za en zlot pa moraš plačati 31 dinarjev, kar znaša za ameriški dolar 744 dinarjev. To stanje bi bilo v redu, če ne bi poljske banke plačevale za en dolarski bankovec, katerega prejmejo Poljaki od svojih sorodnikov iz tujine, celih 72 zlotov. Če to zamenjavo primerjamo z dinarjem in dolarjem, bi bila v Jugoslaviji vrednost ameriškega dolarja 2.232 dinarjev, kar pa ni realno, bodisi glede na kupno moč dolarja in zlota kakor tudi glede deviznega razmerja. Poljske oblasti so zelo stroge glede deviz in je vsaka posest le-teh strogo kaznovana, vendar naletiš zelo pogosto na povpraševanje posebno po dolarjih, za katere ponujajo

kvaliteti vodke pa je popolnoma stvar okusa posameznika. Rezultat takega pogovora in nazdravljanje je seveda rahla dobra volja vseh potnikov v kupeju.

Pokrajina je precej enolična, ker vozi vlak po sami ravnini in tu in tam skozi večje brezove gozdo, ki so značilni za pokrajino, ležeče bolj severno. Za polja bi človek težko dejal, da so zelo kultivirana, posebno če jih opazuje laik. Vidiš pa mnogo posebne črno bele goveje živine, ki se pase raztreseno daleč naokoli po prostornih pašnikih. Nekako pol ure pred prihodom v Varšavo lahko ob lepem vremenu vidiš daleč na horizontu visoko zgradbo, na kateri se blešči vitka konica. To je dom kulture, zgrajen po ruskem vzorcu. Arhitektonsko podobne zgradbe imajo v vseh vzhodnoevropskih prestolnicah in ti nebotičniki naj bi bili nekakšen dar Sovjetske zveze. Seveda pa niso enako veliki. Dom kulture v Varšavi ima 40 nadstropij in v njem vozi 12 dvigal, ki pa se ne ustavljajo v vsakem nadstropju, temveč pelje n. pr. samo do desetega in moraš potem v enajsto ali pa v deveto nadstropje po stopnicah. Eno dvigalo je na razpolago za vožnjo v trideseto nadstropje, kjer je razgledna terasa z bifejem, prodajalnico razglednic in spominčkov. Vožnja stane 2 zl. v obe smeri in dvigalo, ki sprejme 12 oseb, je ves dan v nenehnem pogonu. Razgled s terase je prečudovit, ker vidiš mesto kot na dlani, saj se razprostira v neskončni ravnini.

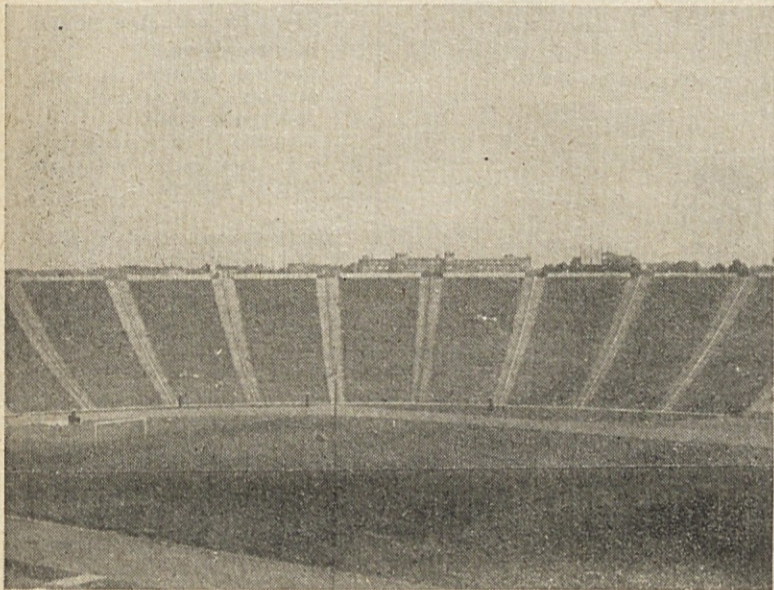

Obnovljeni glavni trg v Varšavi

Mesto je na vzhodni strani prerezano z reko Vislo, ki leno vali svoje umazane valove v Baltičsko morje. Na njej je živahen promet potniških in tovornih ladij. Na desnem bregu Visle leži Praga, predmestje Varšave. Praga je velika skoraj za pol Ljubljane, saj šteje Varšava 1.200.000 prebivalcev. S terase razločno vidiš še mnogo ruševin, katerih niso porušili, temveč samo očistili in ponekod provizorično ogradili z lesenim plotom. Središče mesta je tik pod poslopjem in je grajeno po vojni. Večinoma so nove stavbe, stare pa, ki niso bile preveč porušene, so popravljene in to samo deloma v notranjosti. Zunanost teh stavb je še vedno okrušena in se na zidovih poznajo

sledovi vojne vihere. Dom kulture je res impozantna stavba. Pred njo je stal 20 m visok Stalinov kip, sedaj pa raste na istem mestu angleška trava in cvetje.

Prihod na varšavski kolodvor malce razočara, ker bi človek pričakoval, da je postaja v milijonskem mestu nekaj ogromnega in da boš padel v nepregledno množico ljudi in vlakov. Ko vlak obstane, opaziš okoli deset peronov, ki so prazni, le nekaj nosačev in železničarjev vidiš, saj je potnikov zelo malo. Kolodvor je nov, vendar zelo skromen, peroni niso niti pokriti in stavba ni niti tako visoka kot ljubljanska. Ko prideš iz postajnega poslopja na ulico, je prvi vtis precej čuden, skoraj porazen. Milan Čenčur

Stadion za 120.000 gledalcev

Isti postopek se ponovi ob odhodu s Češke, kjer pa traja pregledovanje kompozicije tudi po dve uri, ob progi pa bereš na drugi strani panojev velike napise, ki kličejo na svidenje v številnih jezikih.

Preko češke dežele traja vožnja samo dobre štiri ure in ker je noč, ne prideš v stik s Čehi. Na izstopni češki postaji Petrovce se ponovi pregled listin in deviznih deklaracij, nato pa čez kako uro in to na prvi poljski obmejni postaji Zebzydovice. Prehod preko te meje je drugačen kot oni iz Avstrije. Meja sama ni označena, le na eni strani so postavljene karavle, vendar brez žičnih pregrad. Poljski carinski organi gledajo kakor češki le na tujo valuto, ki jo je treba točno vpisati v deklaracijo. Natančno preiskujejo tudi po žepih in denarnicah. Promet preko meje je zelo neznan in tudi potnikov je malo. Prvi naval na vlak se prične v Katowicah, ki je prvo veliko postajališče in mesto v Poljski. Zamenjana je vleka iz parne v električno, ker so poljske železnice skoro vse elektrificirane in brzi vlaki vozi-jo povprečno 110 km na uro pa tudi hitreje.

Po prvem vtisu so Katowice veliko, razvlečeno mesto, polno industrije, ker je skozi okno vlaka mogoče videti daleč naokoli same tovarniške dimnike in tovarniške objekte. Ker v Katowicah vstopijo prvi potniki, prideš tudi tukaj prvič v stik s poljskim ljudstvom. Zanimivo je, da slovenski jezik zamenjuje z bolgarsčino in zato niso takoj dostopni za pogovor. Ko pa izvedo, da sedijo v kupeju skupaj z Jugoslovani, se položaj takoj izpremeni. Sosed ima brž v rokah pol-litrsko stekleničko poljske vodke in začne se živahen razgovor in zdravice, zdaj temu zdaj onemu. Poljaki se zelo zanimajo za živ-

na črni borzi po 80 zlotov. Najhujše je obleganje kar na cesti pred hoteli, ki so namenjeni izključno tujcem.

Ko obravnavamo devizno stanje in plače, bi za primerjavo pogledali cene nekaterih izdelkov. Četrť kilograma kruha iz enotne moke stane 2 zlota. Belega kruha po vojni na Poljskem še niso imeli in tudi v inozemskih hotelih z vsem komfortom postrežejo ob obilnem zajtrku s »kajzericami« iz enotne moke. Z mesom je še mnogo težav in gospodinje morajo čakati v dolgih repih ter plačati 45 do 60 zlotov za kilogram. Včasih lahko vidiš v sicer praznih mesnicah tudi prekajeno svinino, rebra in podobno. Cena tudi nad 50 zlotov. Na razpolago so mesne konzerve in tudi ribje z ribami iz Baltičskega morja v teži 100 do 150 gr po ceni 10 do 25 zlotov.

Takšne vrste razgovor teče v kupeju in o vsem tem se lahko človek prepriča, ko sam križari po ulicah, ogleduje zelo slabo založene trgovine in izložbe ter cene. Med pogovorom pa seveda neogibno tečeta vodka in pivo, ki ga ponuja gostinski uslužbenec v vlaku. Vožnja od Katowic do Varšave traja nekaj več kot štiri ure in vlak se ustavi samo dvakrat za dve, tri minute. Ko je prva steklenica vodke prazna, hitro ponudijo drugo.

Sosed prinese iz jedilnega vagona novo stekleničko. Poljska vodka je v glavnem iz krompirja in je različno močna, od 50 do 92 procentov. Cena prvi je za pol litra 45 zlotov, slednji pa 70 zlotov. V glavnem je brez okusa, ker si moraš najprej hladiti usta in požiralnik, ko pa nekoliko prideš do zraka, čutiš v ustih nekakšen nedoločen in neprijeten okus. Poljaki nadvse hvalijo svojo vodko in so ponosni na njo kakor Jugoslovani na slivovko. Presoja o

Tehniške zanimivosti

VAKUUM NAMESTO ELEKTROMAGNETA

V Zahodni Nemčiji uporabljajo napravo za dviganje bremen, ki je sestavljena iz vakuumskih priseskov, nameščenih na okviru.

Naprava deluje kakor močan magnet, vendar jo lahko uporabljajo tudi za dviganje neželeznih predmetov (iz lesa, plastičnih mas, stekla, gume itd.). Pogoj je le, da je površina predmetov dovolj gladka. Dvigalo spusti okvir na breme, črpalka vsesa zrak iz priseskov in dvigalo lahko potem dvigne okvir skupaj z bremenom.

TRAKTOR ZA VINOGRAD

Na Češkem so izdelali traktor, ki se po sredi pregiblje na levo in desno. Poganja ga motor z 10 KM. Predviden je za delo v vinogradih, sadovnjakih in vrtovih.

SAMOHODNA HIDRAVLICNA LOPATA

Pred nedavnim so šoferji, ki so vozili po neki cesti v ZSSR, zagledali ogromno vozilo — novo samohodno hidravlično lopato »D-392« z enosnim vlačilcem »Belaz-531«, ki ga je izdelala mo-

gilevska tovarna dvizno-transportne opreme s pomočjo sovjetskega Vsezveznega inštituta za gradbene in cestne stroje. Kolesa vlačilca so tako visoka, da se človek visoke postave težko dotakne vrha gume. Ne glede na velike dimenzije stroja je njegova hitrost skoraj takšna kot pri tovornjakih. Hidravlična lopata lahko nabere hkrati 18 m³ zemlje in jo odpelje s hitrostjo 40 km na uro. Pogonski motor ima zmogljivost 375 KM, skupna teža stroja pa znaša 28 t. Upravljanje s pomočjo ročice, kakršno ima Moskvio, ne predstavlja nič posebnega. Obračamo jo lahko z enim samim prstom. To omogoča uporaba raznih servomehanizmov.

JAPONSKI EIFFLOV STOLP

lažji, višji in cenejši od francoskega

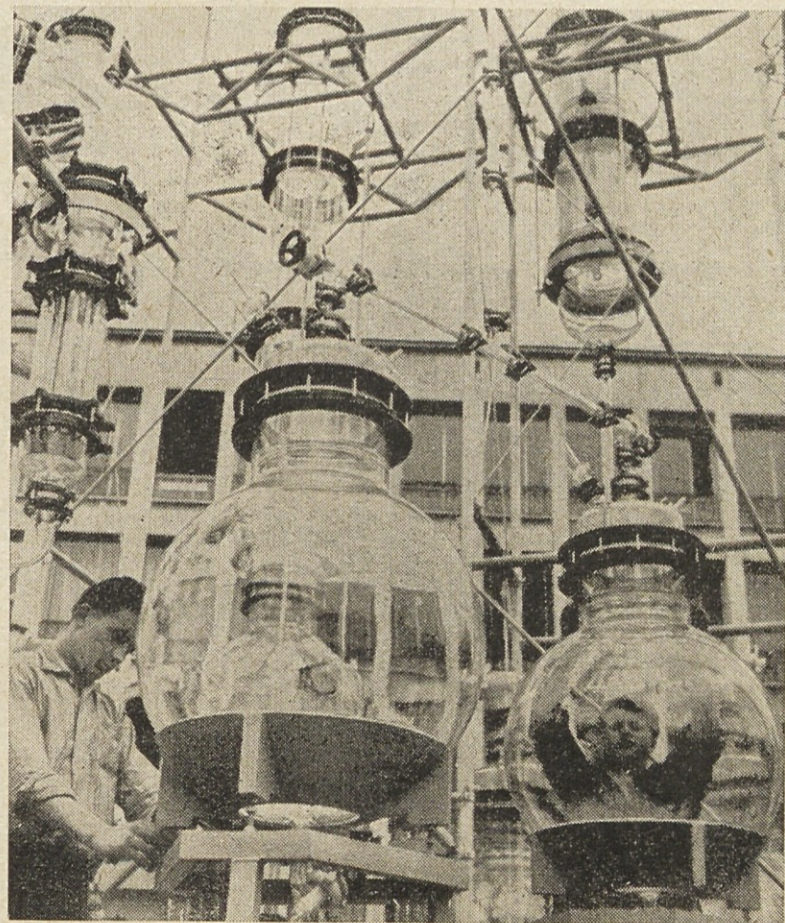
Po zunanosti je tokijski televizijski stolp popolnoma podoben francoskemu Eifflovemu stolpu v Parizu, sicer pa je za 33 m višji od njega. Za njegovo gradnjo so porabili 3.600 t jekla. (Za Eifflov stolp so porabili 7.300 t jekla). Višina glavnega ogrodja japonskega stolpa znaša 253 m, nad njim pa se še dviga 80 metrov visoka televizijska antena.

MERILNI APARAT S POMOČJO MIKROVALOV

Izdelan je aparat za merjenje terena. Aparat pošilja na razdaljo do 70 km snop mikrovalovnih impulzov k drugemu aparatu, ki vrača signale. Razdalja se računa po času dvojnega preleta signala, s pomočjo elektronske naprave. Razdalje je mogoče izmeriti s točnostjo do 1 cm na kilometer tudi v deževnem meglenem vremenu in celo skozi redek gozd.

DRUGI PANAMSKI PREKOP

Ko bo sedanji Panamski prekop dosegel skrajno mejo prepustnosti (to se bo zgodilo med leti 1980 in 2000), bodo vzporedno z njim zgradili drugi prekop. Izkop namravajo izdelati s pomočjo serije jedrskih eksplozij. Računajo, da bo ta metoda v primerjavi z navadnimi metodami gradnje za polovico cenejša.

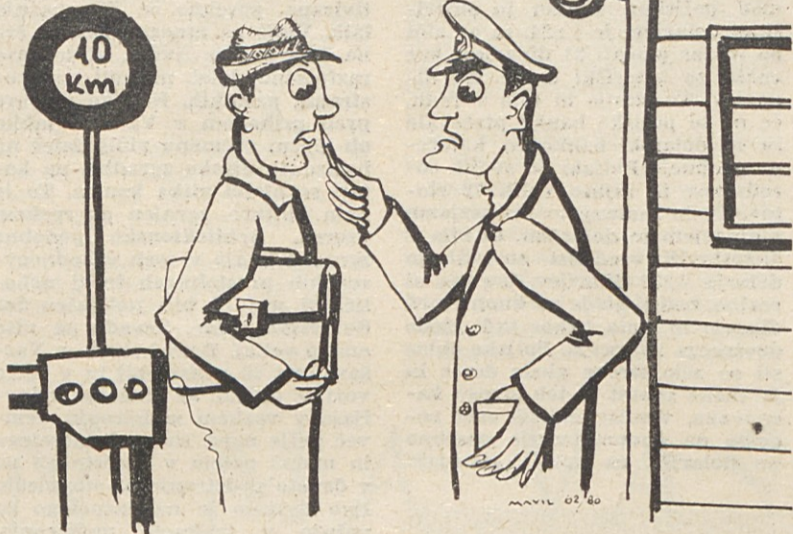
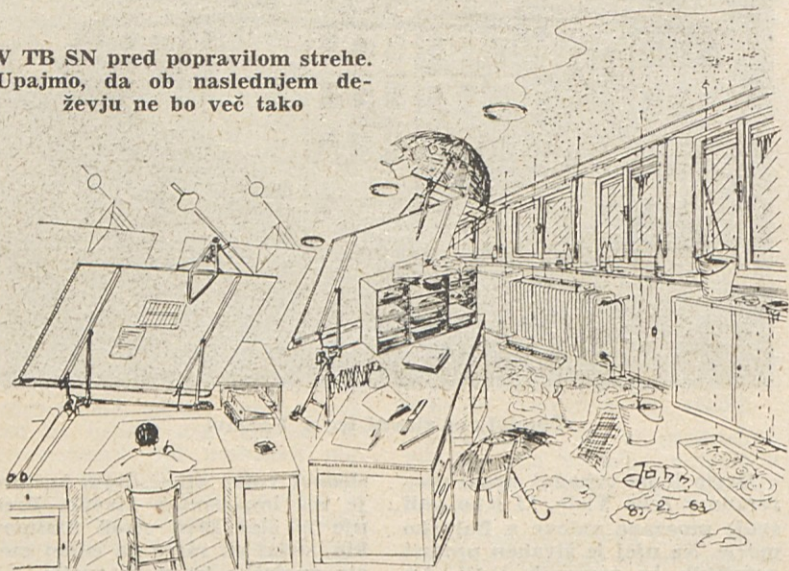
OGROMNE DIMENZIJE

so imeli mnogi eksponati na ACHEMI XIII (razstavi kemičnih aparatov) v Frankfurtu. 8100 razstavljalcev je prikazovalo najnovejše stanje tehnike kemičnih aparatov. Naša slika prikazuje ogromne steklene destilacijske retorte, razstavljene na enem izmed razstavnih prostorov

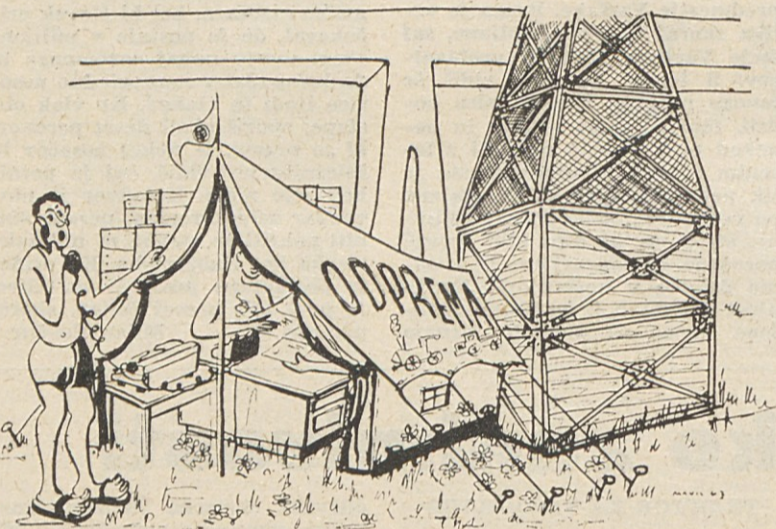
ZA RAZVEDRILLO

VRATAR PRI PREGLEDU PO DRUGI URI

V TB SN pred popravilom strehe. Upajmo, da ob naslednjem deževju ne bo več tako

— Kaj pa je to?
— Svinčnik vendar — doma imam dva šoloobvezna otroka

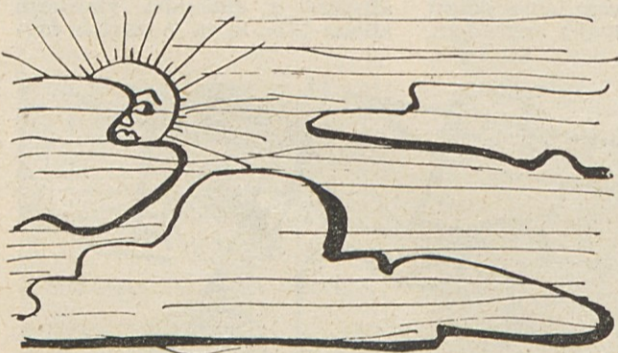

Halo CTB, če nam ne morete postaviti pisarne, nam dajte vsaj bazen!

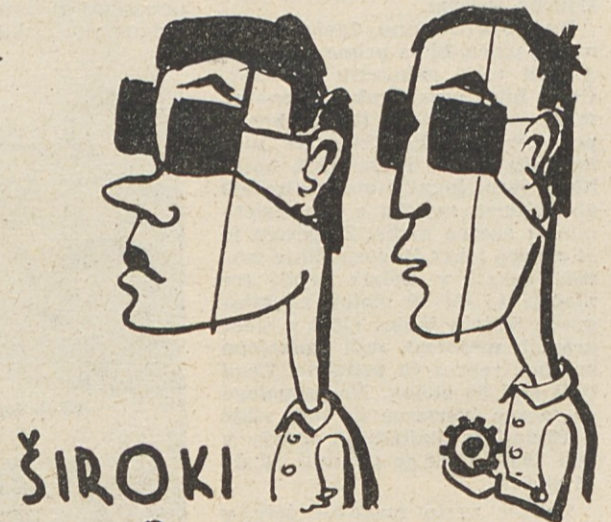

— Od kdaj pa se ti na tem delovnem mestu ukvarjaš z matematiko?
— Odkar hodim na strojno fakulteto...

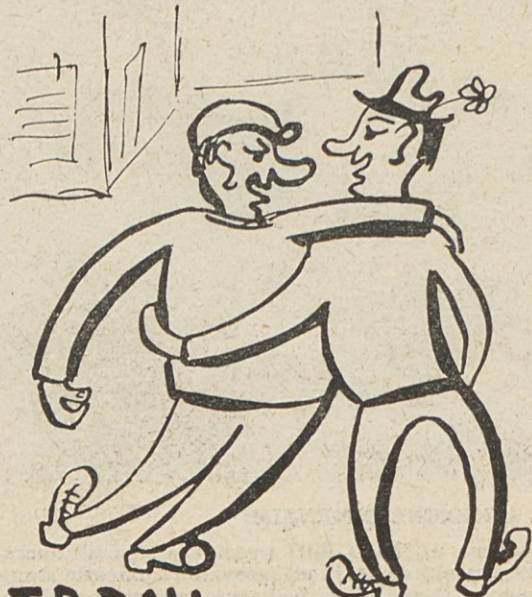
Naši pogledi, kadar so:

JASNI

ŠIROKI

TRDNI

PERSPEKTIVNI

Na industrijski slikarski razstavi »Poglej no, tole sliko Pomlad v Litostroju — pri njih kar železo raste iz zemlje.«

PREŠERNOVA DRUŽBA VAM NUDI 6 KNJIG ZA SAMO 900 DINARJEV:

Prešernov koledar 1964, Ivan Tavčar: V Zali, V. Nekrasov: V domačem mestu, France Bevč: Požar, dr. F. Smerdu: Naš zdravnik, France Planina: Slovenija in njeni kraji.

Poleg teh knjig bo vsak član dobil še eno stensko umetniško reprodukcijo po lastni izbiri: Janca Šubica — Romanco, Rika Debenjaka — Kmečko skrinjo ali pa reprodukcijo Goldensteinovega — Franceta Prešerna.

Kupujte knjige založbe Lipa!

Kvalitetne knjige založbe Lipa iz Kopra lahko naročite pri tovarišici Selšek, telefon 583.

R A Z P I S
za prednaročilo
»MATEMATIČNEGA
PRIROČNIKA«

Založba »Življenje in tehnika«, Ljubljana, Lepi pot 6 opozarja na subskripcijo knjige

J. N. Bronštejn —
K. A. Semendjajev

MATEMATIČNI PRIROČNIK

Za inženirje, tehnike in študente tehniških šol. Priročnik, ki bo izšel v I. 1963, stane v prednaročilu 4.200 din. S prednaročilom si boste zagotovili dobavo priročnika, ker je naklada omejena, cena v prosti prodaji pa bo znatno višja. Naročila pošiljajte na naslov Založba »Življenje in tehnika«, Lepi pot 6, Ljubljana.

**STROJNIŠKI
VESTNIK**

glasilo oddelka za strojništvo, inštituta za turbostroje, društva strojnih inženirjev in tehnikov SR Slovenije.

Prinaša aktualne članke iz strojništva, pregled domače in tuje strokovne literature, društvene vesti, poročila o delu in uspehih vseh vodilnih tovarn strojne industrije.

Izhaja dvomesečno v nakladi 3000 izvodov.

Uredništvo in uprava:
Ljubljana, Aškercova 16.

TEHNIKA

Časopis »Tehnika«, organ Zveze inženirjev in tehnikov Jugoslavije, izhaja vsakega prvega v mesecu.

Obsega:

1. Splošni del tehnike
2. Naše gradbeništvo
3. Rudarstvo in metalurgija
4. Strojništvo in elektrotehnika
5. Kemično industrijo
6. Prehranjevalno industrijo
7. Promet
8. Organizacijo dela
9. Obvestila industrijskih podjetij o njihovih proizvodih in tehničnih dosežkih

Vsaka številka obsega približno 25 strani velikega formata 21x29 cm.

Letna naročnina: 12.000 dinarjev.

Posamezna številka: 1250 dinarjev.

Naročila pošiljajte na naslov: DIREKCIJA ZA IZDAVAČKU DELATNOST »TEHNIKA«, Beograd, Kneza Miloša 7/II; telefon 30-106, 30-057 in 30-024

Časopis »Litostroj« izhaja mesečno (s posebnimi prilogami) v nakladi 5000 izvodov — Ureja ga uredniški odbor — Odgovorni urednik Peter Likar — Telefon uredništva 33-511, telefon glavnega urednika 580, odgovornega 583 — Cena posamezne številke v prodaji 20 din — Poština plačana v gotovini — Rokopisov ne vračamo — Tiska tiskarna ČZP »Primorski tisk« v Kopru